خبر خودرو

چراغ سبز به نوسازی وانت‌های فرسوده با تسهیلات ۱.۱ میلیاردی

فرشاد مقیمی رئیس سازمان گسترش و نوسازی صنایع (ایدرو)، گفت: «در طرح جایگزینی خودروهای فرسوده تفاهمنامه ای برای تبدیل خودروهای فرسوده باری امضا شد، بخش قابل توجهی از این خودروها در حمل‌ونقل بار شهری، توزیع کالا و جابه‌جایی محصولات کشاورزی فعالیت دارند.»

وی گفت: «بیش از ۲/۵ میلیون دستگاه وانت در کشور در حال تردد است که حدود ۳۰ درصد آن‌ها فرسوده هستند، این خودروها به عنوان خودروی کار استفاده می شوند و تردد بالایی دارند، مدل های قدیمی مصرف سوخت زیادی دارند و از نظر آلایندگی و ایمنی هم دچار مشکل هستند، جایگزینی آنها با وانت های نو و بویژه دوگانه سوز می تواند در کاهش مصرف سوخت اثر گذار باشد.»

مقیمی افزود: «در راستای حمایت از متقاضیان، بسته حمایتی شامل ۳۰۰ میلیون تومان یارانه اسقاط و ۱/۱ میلیارد تومان تسهیلات بانکی در نظر گرفته شده است؛ همچنین با احتساب ارزش لاشه خودروی فرسوده (حداقل ۶۰ میلیون تومان)، بخش قابل توجهی از هزینه‌های جایگزینی پوشش داده خواهد شد.»

متقاضیان می‌توانند برای ثبت‌نام اولیه به سامانه ستاد نوسازی ناوگان حمل‌ونقل به نشانی nnhk.ir مراجعه کنند. پس از انتشار فراخوان رسمی شرکت زامیاد، مراحل تکمیل ثبت‌نام و خرید آغاز می شود.

ماشین وارداتی

اوپل گرندلند؛ شاسی بلند آلمانی با مصرف سوخت ۵.۶ لیتری

اوپل گرندلند یکی از بزرگ‌ترین محصولات شاسی بلند این خودروساز آلمانی است که در نسل جدید با تغییراتی در طراحی و قوای محرکه به بازار آمده است. این خودرو که جایگاه مهمی در خانواده کراس‌اوورهای اوپل دارد، حالا علاوه بر نسخه‌های هیبریدی و پلاگین هیبریدی، در یک نسخه تمام‌برقی نیز عرضه می‌شود. نسخه در نظر گرفته‌شده برای بازار ایران اما به سامانه هیبریدی ۴۸ ولتی مجهز است؛ ترکیبی که قرار است با حفظ عملکرد یک پیشرانه بنزینی، مصرف سوخت را کاهش دهد.

قوای محرکه این نسخه از یک موتور سه‌سیلندر ۱.۲ لیتری توربوشارژ در کنار یک موتور الکتریکی کوچک تشکیل شده است. پیشرانه بنزینی به‌تنهایی ۱۳۶ اسب‌بخار قدرت و ۲۳۰ نیوتن‌متر گشتاور تولید می‌کند و با کمک بخش برقی، توان ترکیبی مجموعه به ۱۴۵ اسب‌بخار می‌رسد. موتور الکتریکی در زمان شتاب‌گیری به پیشرانه بنزینی کمک می‌کند و در شرایط مشخص، امکان حرکت کوتاه‌مدت خودرو با نیروی برق را نیز فراهم می‌سازد.

باتری این سامانه برخلاف خودروهای پلاگین‌هیبریدی از طریق شارژر خارجی شارژ نمی‌شود. انرژی مورد نیاز آن با بازیابی انرژی هنگام ترمزگیری و همچنین عملکرد پیشرانه بنزینی تأمین می‌شود. به همین دلیل، راننده برای استفاده از قابلیت هیبریدی خودرو نیازی به اتصال آن به منبع برق ندارد. نیروی تولیدشده در این مجموعه از طریق جعبه‌دنده شش‌سرعته اتوماتیک دوکلاچه eDCT6 به چرخ‌های جلو منتقل می‌شود. گرندلند برای رسیدن به سرعت ۱۰۰ کیلومتر بر ساعت از حالت سکون به حدود ۱۰.۲ ثانیه زمان نیاز دارد و حداکثر سرعت آن از ۲۰۰ کیلومتر بر ساعت فراتر می‌رود. مصرف سوخت ترکیبی اعلام‌شده برای این خودرو نیز در چرخه آزمایش WLTP حدود ۵.۶ لیتر در هر ۱۰۰ کیلومتر است؛ رقمی که البته در شرایط واقعی رانندگی می‌تواند با توجه به مسیر، ترافیک و شیوه رانندگی تغییر کند. در بخش تعلیق، محور جلو از ساختار مستقل مک‌فرسون و محور عقب از سیستم نیمه‌مستقل با میله پیچشی استفاده می‌کند. فرمان برقی و مجموعه سامانه‌های کنترل پایداری نیز در کنار این ساختار قرار گرفته‌اند.

ترکیب فنی خودرو بیشتر بر استفاده خانوادگی، تردد شهری و سفرهای جاده‌ای متمرکز است. در بخش ایمنی، گرندلند به ۶ کیسه هوا و مجموعه‌ای از سامانه‌های کمک‌رانندگی مجهز شده است. کروز کنترل تطبیقی، ترمز اضطراری خودکار، هشدار برخورد از جلو، پایش نقطه کور، هشدار خروج از خط، دستیار حفظ خودرو بین خطوط و تشخیص علائم راهنمایی و رانندگی از جمله این امکانات هستند. کنترل پایداری الکترونیکی، کنترل کشش، ترمز ضدقفل، پایش فشار باد تایرها و حسگرهای پارک جلو و عقب نیز در فهرست تجهیزات ایمنی قرار دارند. چراغ‌های ماتریکسی LED با تنظیم هوشمند نور هم از امکاناتی هستند که برای بهبود دید راننده در تاریکی در نظر گرفته شده‌اند. گرندلند در نسل جدید، علاوه بر تغییرات ظاهری، با تنوع بیشتری در قوای محرکه عرضه شده است.

برای رسیدن به طبیعت همیشه به یک شاسی بلند آفرودی بزرگ نیاز نیست

۱۲ کراس‌اوور که در آفرود غافلگیرتان می کنند

گزارش

یاسمن صادق شیرازی
گروه خودرو

برای رفتن به دل طبیعت، همیشه به یک جیپ رانگلر یا شاسی بلند آفرودی بزرگ نیاز ندارید؛ بعضی کراس‌اوورها هم می‌توانند شما را از جاده‌های آسفالت‌شده دور کنند. سفر به دل طبیعت و فاصله گرفتن از شلوغی شهرها، برای بسیاری از افراد به یکی از جذاب‌ترین تفریحات تبدیل شده است. گاهی یک سفر کوتاه آخر هفته‌ای با خانواده کافی است تا چمدان‌ها را ببندید، وسایل کمپینگ را در خودرو جا دهید و راهی جاده‌های خاکی شوید. بعضی‌ها هم ترجیح می‌دهند چند روزی را در مسیرهای کمترشناخته‌شده بگذرانند و سراغ ماجراجویی‌های طولانی‌تر بروند. در هر دو حالت، داشتن خودرویی که بتواند فراتر از جاده‌های آسفالت‌شده حرکت کند، اهمیت زیادی دارد. شاسی بلندهای آفرودی واقعی با شاسی مستقل و ساختار مستحکم، انتخاب‌های مناسبی برای مسیرهای دشوار هستند؛ اما قیمت و ابعاد آنها ممکن است برای همه خریداران قابل دسترس نباشد. در مقابل، تعدادی از کراس‌اوورها با وجود نداشتن ساختار تخصصی خودروهای آفرودی، توانایی قابل توجهی در عبور از مسیرهای خاکی و ناهموار دارند. شاید نتوان با آنها به سراغ مسیرهای سنگین و صخره‌ای رفت، اما برای رسیدن به یک محل کمپینگ یا ابتدای مسیرهای طبیعت‌گردی، گزینه‌هایی کاربردی به شمار می‌روند. در این مطلب، ۱۲ کراس‌اوور را مرور می‌کنیم که توانایی حرکت در مسیرهای خارج از جاده در آنها بیشتر از چیزی است که از ظاهرشان انتظار دارید.

شورولت تریل بلیزر
وقتی نام خودرو با کاربردش هماهنگ است

ارتفاع از سطح زمین: ۸ اینچ
مصرف سوخت ترکیبی: ۲۷ مایل به ازای هر گالن

نام تریل‌بلیزر به‌تنهایی یادآور مسیرهای خاکی و ماجراجویی است. کراس‌اوور کوچک شورولت، با وجود قرار گرفتن در میان محصولات اقتصادی این برند، در نسخه Activ و با سامانه چهارچرخ محرک تجهیزات مناسبی برای عبور از مسیرهای ناهموار دارد. تعلیق تنظیم‌شده برای جاده‌های خاکی، سینی محافظ زیربدنه و لاستیک‌های مناسب مسیرهای ترکیبی، مهم‌ترین تفاوت‌های این نسخه با مدل‌های معمولی هستند. تغییرات ظاهری و رنگ‌بندی متفاوت نیز چهره‌ای خشن‌تر به آن داده‌اند. البته نباید انتظار داشت تریل‌بلیزر از پس مسیرهای سنگین آفرودی برآید، اما برای جاده‌های خاکی و ناهموار گزینه بدی نیست.

فورد برانکو اسپرت ساسکواچ
کوچک‌تر از برانکو، اما جدی‌تر از انتظار

ارتفاع از سطح زمین: ۸.۷ اینچ
مصرف سوخت ترکیبی: ۲۴ مایل به ازای هر گالن

فورد برانکو یکی از نام‌های شناخته‌شده دنیای آفرود است و معمولاً در کنار جیپ رانگلر قرار می‌گیرد. برانکو اسپرت، نسخه کوچک‌تر این خانواده، از نظر ساختار به فورد اسکیپ نزدیک‌تر است و با ظاهری خشن‌تر و تجهیزات متفاوت به بازار آمده است. با این حال، نباید توانایی‌های آن را دست‌کم گرفت. نسخه مجهز به بسته ساسکواچ، به دیفرانسیل عقب قفل‌شونده، لاستیک‌های همه‌جاره ۲۹ اینچی، سینی‌های محافظ زیربدنه، سپرهای فولادی و قلاب‌های بازیابی مجهز می‌شود. این مجموعه، برانکو اسپرت را از یک کراس‌اوور معمولی فراتر می‌برد. در آزمایش این خودرو در سال ۲۰۲۴ نیز توانایی‌های آن به اندازه‌ای قابل‌توجه ارزیابی شد که حتی می‌تواند برای رانندگان باتجربه آفرود هم گزینه‌ای مناسب باشد.

جی‌ام‌سی ترین AT4
نسخه‌ای متفاوت از یک کراس‌اوور شهری

ارتفاع از سطح زمین: ۷.۹ اینچ
مصرف سوخت ترکیبی: ۲۵ مایل به ازای هر گالن

با توجه به نام (ترین) Terrain، شاید انتظار داشته باشید کراس‌اوور جمع‌وجور جی‌ام‌سی از ابتدا برای مسیرهای ناهموار آماده باشد. با این حال، نسخه استاندارد آن شباهت زیادی به شورولت اکوئناکس دارد و بیشتر یک خودروی شهری به شمار می‌رود. تفاوت اصلی در نسخه AT4 دیده می‌شود؛ تیپی که با هدف افزایش توانایی‌های خارج از جاده طراحی شده است. تعلیق مرتفع‌شده، لاستیک‌های همه‌جاره، قلاب‌های قرمز بازیابی و حالت رانندگی اختصاصی Terrain از جمله تجهیزات آن هستند. ارتفاع از سطح زمین در این نسخه به ۷.۹ اینچ می‌رسد؛ در حالی که این عدد در مدل‌های معمولی ۵.۷ اینچ است. ترین AT4 همچنان با خودروهای تخصصی آفرود فاصله دارد، اما برای عبور از جاده‌های ناهموار عملکرد مناسبی ارائه می‌دهد.

هوندا پاسپورت تریل اسپرت
کراس‌اوری با توانایی‌های جدی‌تر

ارتفاع از سطح زمین: ۹.۶ اینچ
مصرف سوخت ترکیبی: ۲۰ مایل به ازای هر گالن

هوندا پاسپورت در میان کراس‌اوورهای این فهرست، یکی از شناخته‌شده‌ترین گزینه‌ها از نظر توانایی حرکت در مسیرهای خارج از جاده است؛ به‌خصوص در نسخه TrailSport. مدل استاندارد پاسپورت برای استفاده روزمره خودرویی توانمند است، اما نسخه تریل‌اسپرت تجهیزات بیشتری در اختیار رانندگانی قرار می‌دهد که دوست دارند از مسیرهای آسفالت‌شده فاصله بگیرند. در مدل ۲۰۲۷، این خودرو به سیستم تعلیق ویژه مسیرهای ناهموار، لاستیک‌های همه‌جاره، سینی‌های محافظ زیر بدنه، قلاب‌های یدک‌کشی و سامانه دوربین TrailWatch مجهز شده است. ارتفاع آن از سطح زمین نیز به ۹.۶ اینچ می‌رسد؛ در حالی که این عدد در نسخه استاندارد ۸.۳ اینچ است. افزایش ارتفاع و تجهیزات حفاظتی، توانایی پاسپورت را در عبور از مسیرهای دشوار بیشتر کرده‌اند.

کیا اسپورتیج X-Pro
فراتر از یک کراس‌اوور شهری

ارتفاع از سطح زمین: ۸.۳ اینچ
مصرف سوخت ترکیبی: ۲۴ مایل به ازای هر گالن

احتمالاً با شنیدن نام کیا اسپورتیج، اولین چیزی که به ذهن می‌رسد یک کراس‌اوور خانوادگی و شهری است، نه خودرویی برای مسیرهای خارج از جاده. با این حال، نسخه X-Pro نسل جدید اسپورتیج نشان می‌دهد این خودرو در مواجهه با مسیرهای خاکی و ناهموار هم حرف‌هایی برای گفتن دارد. اسپورتیج X-Pro به‌صورت استاندارد از سامانه چهارچرخ محرک بهره می‌برد و لاستیک‌های همه‌جاره، حالت‌های رانندگی مخصوص مسیرهای مختلف و پوشش‌های محافظ بدنه را نیز در اختیار راننده قرار می‌دهد. ارتفاع ۸.۳ اینچی آن از سطح زمین، اگرچه در مقایسه با بعضی رقبا چندان چشمگیر نیست، اما برای استفاده در جاده‌های خاکی و مسیرهایی که سطح آسفالت مناسبی ندارند، کافی به نظر می‌رسد. این خودرو شاید در رقابت با گزینه‌های جدی‌تر آفرودی فهرست حرف اول را نزند، اما برای افرادی که مرتباً در جاده‌های خاکی رانندگی می‌کنند، انتخابی قابل بررسی است.

مزدا CX-50
ماجراجویی با چاشنی ژاپنی

فاصله از سطح زمین: ۸.۶ اینچ
مصرف سوخت ترکیبی: ۲۶ مایل به ازای هر گالن

مزدا معمولاً با خودروهای اسپرت و محصولات جاده‌ای شناخته می‌شود و آفرود چندان در مرکز توجه این برند قرار ندارد. با این حال، از زمان معرفی CX-50، مزدا تلاش کرده است قابلیت‌های این کراس‌اوور را برای استفاده در مسیرهای خاکی افزایش دهد. نسخه Meridian نمونه‌ای از همین رویکرد است. این مدل در مقایسه با نسخه استاندارد به لاستیک‌های همه‌جاره، رینگ‌های ۱۸ اینچی، باربندهای سقفی مشکی، پوشش‌های محافظ بیشتر در بخش بیرونی بدنه و حالت رانندگی Off-Road مجهز شده است. ارتفاع آن از سطح زمین نیز حدود ۸.۳ اینچ است. این مجموعه برای سفرهای طبیعت‌گردی و کمپینگ مناسب به نظر می‌رسد، اما نباید از آن انتظار توانایی یک خودروی آفرودی حرفه‌ای را داشت. CX-50 بیشتر گزینه‌ای مناسب برای کمپینگ و مسیرهای سبک خارج از جاده است تا عبور از موانع دشوار.

نیسان روگ Rock Creek
نسخه‌ای متفاوت از یک کراس‌اوور خانوادگی

ارتفاع از سطح زمین: ۸.۲ اینچ
مصرف سوخت ترکیبی: ۲۸ مایل به ازای هر گالن

شاید تصور یک نیسان روگ در مسیرهای آفرودی کمی عجیب باشد، اما نیسان با معرفی نسخه Rock Creek تلاش کرده است قابلیت‌های خارج از جاده را به برخی از شاسی‌بلندهای خود اضافه کند. روگ Rock Creek در کنار تغییرات ظاهری، به لاستیک‌های همه‌جاره، رینگ‌های ۱۷ اینچی با طراحی الهام‌گرفته از رینگ‌های قفل‌شونده، حالت رانندگی مخصوص مسیرهای خارج از جاده، کنترل حرکت در سراشیبی و دوربین اختصاصی آفرود مجهز شده است. این دوربین به راننده کمک می‌کند مسیر پیش رو را بهتر زیر نظر داشته باشد. در بررسی این خودرو در سال ۲۰۲۴، توانایی‌های آن در مسیرهای خارج از جاده قابل‌توجه ارزیابی شد. روگ شاید برای مسیرهای بسیار دشوار ساخته نشده باشد، اما برای رانندگانی که یک کراس‌اوور خانوادگی با قابلیت عبور از جاده‌های خاکی می‌خواهند، انتخاب مناسبی است.

سوبارو فارستر
یکی از جدی‌ترین گزینه‌های آفرودی این فهرست

ارتفاع از سطح زمین: ۹.۳ اینچ
مصرف سوخت ترکیبی: ۲۶ مایل به ازای هر گالن

در میان خودروهایی که تا اینجا معرفی شدند، سوبارو فارستر Wilderness یکی از گزینه‌هایی است که توانایی‌های آفرودی واقعی‌تری دارد. این تیپ نخستین بار در سال ۲۰۲۲ و بر پایه نسل قبلی فارستر معرفی شد و حالا برای مدل ۲۰۲۷ با قابلیت‌های بیشتر به خانواده این خودرو بازگشته است. فارستر Wilderness با ارتفاع ۹.۳ اینچی از سطح زمین، نسبت به نسخه استاندارد که ارتفاع آن ۸.۷ اینچ است، فاصله بیشتری با سطح مسیر دارد. لاستیک‌های همه‌جاره، تعلیق مرتفع‌شده و محافظ‌های زیر بدنه نیز برای عبور از مسیرهای ناهموار در نظر گرفته شده‌اند. این محافظ‌ها از بخش‌های حساس خودرو در برابر برخورد سنگ و موانع مسیر مراقبت می‌کنند.

یکی از تجهیزات مهم این خودرو، سامانه دوحالته X-Mode سوبارو است که حالت‌های رانندگی مخصوص برف و خاک و همچنین برف عمیق و گل‌ولای را در اختیار راننده قرار می‌دهد. برای مدل ۲۰۲۷، یک پیشرانه هیبریدی نیز قابل سفارش خواهد بود که مصرف سوخت ترکیبی آن را به حدود ۳۰ مایل به ازای هر گالن می‌رساند. مجموع این تجهیزات باعث شده فارستر Wilderness در مقایسه با بسیاری از کراس‌اوورهای این فهرست، گزینه‌ای جدی‌تر برای حرکت در مسیرهای خارج از جاده باشد.

کیا تلوراید X-Pro
ارتفاع بیشتر برای مسیرهای ناهموار

ارتفاع از سطح زمین: ۹.۱ اینچ
مصرف سوخت ترکیبی: ۱۹ مایل به ازای هر گالن

تغییرات نسخه X-Pro کیا تلوراید از نظر تعداد تجهیزات چندان گسترده نیست، اما همین تغییرات محدود می‌توانند هنگام عبور از مسیرهای ناهموار تأثیر محسوسی داشته باشند. این بسته شامل لاستیک‌های همه‌جاره، دیفرانسیل لغزش محدود الکترونیکی، حالت‌های رانندگی چندمسیره و تعلیق مرتفع‌شده است که ارتفاع خودرو از سطح زمین را از ۸.۴ به ۹.۱ اینچ افزایش می‌دهد. افزایش ارتفاع و استفاده از لاستیک‌های مناسب‌تر، زوایای ورود و خروج خودرو را نیز بهبود می‌دهد. دامنه حرکت بیشتر سیستم تعلیق به چرخ‌ها کمک می‌کند هنگام عبور از سطوح ناهموار، تماس بهتری با زمین داشته باشند. تلوراید همچنین توانایی عبور از آب تا عمق ۳۸.۶ اینچ را دارد. با وجود آنکه این خودرو همچنان در گروه کراس‌اوورهای نیمه‌آفرودی قرار می‌گیرد، اما توانایی‌هایش در مسیرهای خارج از جاده قابل توجه است.

مرسدس بنز GLE
لوکس‌سواری در مسیرهای خارج از جاده

ارتفاع از سطح زمین: ۹.۸ اینچ
مصرف سوخت ترکیبی: ۲۲ مایل به ازای هر گالن

وقتی نام مرسدس بنز GLE به میان می‌آید، احتمالاً بیشتر به یک شاسی‌بلند لوکس با طراحی ظریف، تزئینات کرومی و امکانات رفاهی متنوع فکر می‌کنید تا خودرویی برای عبور از مسیرهای سنگلاخی. با این حال، زیر ظاهر لوکس این خودرو تجهیزاتی وجود دارد که توانایی آن را در مسیرهای خارج از جاده افزایش می‌دهد. نسخه GLE 580 به حالت رانندگی اختصاصی Off-Road و سیستم تعلیق بادی Airmatic مجهز است. این سیستم می‌تواند در صورت نیاز ارتفاع خودرو را تا ۱.۲ اینچ افزایش دهد. قابلیت نمایش نمای شفاف زیر کاپوت و دوربین ۳۶۰ درجه نیز به راننده کمک می‌کنند موانع و وضعیت مسیر اطراف خودرو را بهتر ببیند. سامانه چهارچرخ محرک در تمام نسخه‌های این خانواده به‌صورت استاندارد ارائه می‌شود. GLE پیش از هر چیز یک شاسی‌بلند لوکس است، اما توانایی‌های آن در مسیرهای خاکی را نباید دست‌کم گرفت.

ریویان R2
یک خودروی برقی با روحیه آفرودی

ارتفاع از سطح زمین: ۹.۶ اینچ
برد حرکتی برقی: ۳۳۰ مایل

چندان عجیب نیست که محصول جدید ریویان نیز توانایی حرکت در مسیرهای خارج از جاده را داشته باشد. مدل R1S بخش مهمی از شهرت خود را با نمایش توانایی‌های آفرودی به دست آورده و حالا R2 قرار است همین رویکرد را در قالب خودرویی کوچک‌تر دنبال کند. R2 در مقایسه با محصولات بزرگ‌تر این برند، از سیستم تعلیق هیدرولیکی R1 استفاده نمی‌کند و به ساختار یکپارچه بدنه و شاسی با باتری یکپارچه در کف خودرو متکی است. ممکن است تصور شود این تغییرات از توانایی‌های آفرودی آن کم می‌کند، اما آزمایش‌های انجام‌شده خلاف این موضوع را نشان می‌دهد. این خودرو برای عبور از مسیرهای سنگلاخی و جاده‌های خاکی دشوار توانایی مناسبی دارد. زاویه ورود ۲۵ درجه، حالت‌های رانندگی آفرودی و سامانه پیشرفته مدیریت کشش، جایگاه مناسبی برای آن در میان کراس‌اوورهای این فهرست ایجاد می‌کنند. نسخه دوموتوره با سامانه چهارچرخ محرک نیز برای خریداران قابل سفارش است.

تویوتا RAV4
ماجراجویی در مسیری آشنا

ارتفاع از سطح زمین: ۹.۱ اینچ
مصرف سوخت ترکیبی: ۳۸ مایل به ازای هر گالن در نسخه هیبریدی

تویوتا RAV4 از همان نسل‌های نخست، تا حدودی روحیه‌ای ماجراجویانه داشته است. حتی نسل چهارم این کراس‌اوور که در سال ۲۰۱۲ معرفی شد، نشانه‌هایی از ویژگی‌های الهام‌گرفته از خودروهای رالی را در خود داشت. حالا نسل ششم RAV4 نیز همین مسیر را ادامه می‌دهد و نسخه Woodland با مجموعه‌ای از تغییرات فنی و ظاهری، برای استفاده در مسیرهای خارج از جاده آماده‌تر شده است. مهم‌ترین تفاوت این نسخه با مدل‌های معمولی، استفاده از لاستیک‌های درشت‌تر و همه‌جاره و بازنگری در سیستم تعلیق است. این تغییرات در کنار افزایش ارتفاع از سطح زمین، به RAV4 Woodland کمک می‌کنند تا در مسیرهای خاکی و ناهموار عملکرد مطمئن‌تری داشته باشد. باربندهای سقفی مرتفع نیز برای حمل تجهیزات سفر و کمپینگ در نظر گرفته شده‌اند. از دیگر امکانات این نسخه می‌توان به نمایشگر چندمسیره و سامانه Multi-Terrain Select اشاره کرد که امکان انتخاب تنظیمات متناسب با نوع مسیر را فراهم می‌کنند. پیشرانه هیبریدی استاندارد نیز یکی دیگر از نقاط قوت این خودروست؛ مجموعه‌ای که مصرف سوخت ترکیبی آن را به حدود ۳۸ مایل به ازای هر گالن می‌رساند. نسخه پلاگین هیبریدی هم با برد حرکتی برقی ۴۶ مایل عرضه می‌شود و مصرف سوخت ترکیبی اعلام‌شده برای آن ۳۷ مایل به ازای هر گالن است. البته RAV4 Woodland را نباید با شاسی‌بلندهای جدی‌تر تویوتا مانند 4Runner مقایسه کرد.

> شاسی بلندهای آفرودی واقعی با شاسی مستقل و ساختار مستحکم، انتخاب‌های مناسبی برای مسیرهای دشوار هستند؛ اما قیمت و ابعاد آنها ممکن است برای همه خریداران قابل دسترس نباشد. در مقابل، تعدادی از کراس‌اوورها با وجود نداشتن ساختار تخصصی خودروهای آفرودی، توانایی قابل توجهی در عبور از مسیرهای خاکی و ناهموار دارند

تاریخچه شرکت‌ها

جیلی
رویایی که از یک کارگاه کوچک شروع شد

از یخچال‌های چینی تا خودروهای سوئدی

گروه خودرو

امروز نام جیلی در کنار بسیاری از خودروسازان بزرگ جهان قرار دارد؛ شرکتی که نه با سابقه‌ای طولانی در صنعت خودرو، بلکه با فعالیت در حوزه قطعات لوازم خانگی متولد شد. داستان جیلی در سال ۱۹۸۶ و با تصمیم لی شوفو، کارآفرین چینی، برای راه‌اندازی کسب‌وکاری در حوزه تولید قطعات یخچال آغاز شد. شرکت تازه‌تأسیس او در استان ژجیانگ فعالیت می‌کرد و در سال‌های اول، ارتباطی با صنعت خودرو نداشت. با این حال، جاه‌طلبی‌های بنیانگذار جیلی به همین بازار محدود نماند. در سال ۱۹۹۴، این مجموعه وارد صنعت موتورسیکلت شد و با توسعه فعالیت‌های خود، به‌تدریج ظرفیت تولید و مهندسی‌اش را افزایش داد.

نخستین خودروی جیلی با نام Haoqing در سال ۱۹۹۸ از خط تولید خارج شد. این محصول کوچک، آغاز مسیری بود که قرار بود جیلی را از یک تولیدکننده نوپا به یکی از بزرگ‌ترین مجموعه‌های خودروسازی چین تبدیل کند. در سال ۲۰۰۱، این شرکت مجوز رسمی تولید خودرو را دریافت کرد و به اولین خودروساز خصوصی چین تبدیل شد که موفق به دریافت چنین مجوزی شده بود.

عبور از بازار داخلی و ورود به جهان

جیلی در سال‌های ابتدایی فعالیت خودروسازی، بیشتر بر تولید خودروهای اقتصادی و ارزان‌قیمت تمرکز داشت. این رویکرد به شرکت کمک کرد در بازاری رقابتی جایگاه پیدا کند، اما مدیران آن به‌تدریج دریافتند که ادامه مسیر تنها با تکیه بر قیمت پایین امکان‌پذیر نیست. در سال ۲۰۰۳، گروه هلدینگ ژجیانگ جیلی تأسیس شد تا فعالیت‌های خودرویی مجموعه را در ساختاری گسترده‌تر سامان دهد. دو سال بعد، شرکت خودروسازی جیلی در بورس هنگ‌کنگ پذیرفته شد و در سال ۲۰۰۶ نیز با خرید بخشی از سهام شرکت بریتانیایی Manganese Bronze، سازنده تاکسی‌های معروف لندن، اولین گام‌های جدی خود را برای حضور در صنعت خودروی اروپا برداشت.

خرید ولوو؛ معامله‌ای که نگاه جهان را تغییر داد

مهم‌ترین اتفاق تاریخ جیلی در سال ۲۰۱۰ رقم خورد. در آن زمان، شرکت فورد که از سال ۱۹۹۹ مالک ولوو کارز بود، تصمیم گرفت این خودروساز سوئدی را واگذار کند. جیلی وارد مذاکره شد و سرانجام در دوم اوت ۲۰۱۰، مالکیت کامل ولوو کارز را با پرداخت حدود ۱.۸ میلیارد دلار به دست آورد. این معامله برای صنعت خودروی چین اهمیت زیادی داشت؛ شرکتی که کمی بیش از یک دهه از آغاز خودروسازی‌اش می‌گذشت، حالا مالک یکی از قدیمی‌ترین نام‌های اروپایی در حوزه خودروهای ایمن و لوکس شده بود. البته جیلی در مدیریت ولوو رویکردی متفاوت در پیش گرفت و تلاش کرد استقلال این برند، هویت سوئدی و مسیر توسعه محصولاتش حفظ شود.

از لوتوس تا پروتون
گسترش امپراطوری خودرویی

جیلی پس از موفقیت در خرید ولوو، برنامه توسعه بین‌المللی خود را ادامه داد. در سال ۲۰۱۷، این گروه ۴۹.۹ درصد از سهام خودروساز مالزیایی پروتون و ۵۱ درصد از سهام برند بریتانیایی لوتوس را خریداری کرد. پروتون به جیلی امکان حضور گسترده‌تر در بازار جنوب شرق آسیا را می‌داد و لوتوس نیز تجربه‌ای ارزشمند در زمینه ساخت خودروهای اسپرت و مهندسی عملکرد در اختیار این مجموعه قرار می‌داد. یک سال بعد، جیلی با خرید ۹.۶۹ درصد از سهام دایملر، به یکی از سهامداران مهم این خودروساز آلمانی تبدیل شد. این سرمایه‌گذاری در سال‌های بعد زمینه همکاری دو مجموعه را فراهم کرد. در سال ۲۰۱۹ نیز جیلی و دایملر برای توسعه و تولید نسل جدید خودروهای اسمارت، یک شرکت مشترک تأسیس کردند. همزمان، جیلی به توسعه برندهای تازه نیز روی آورد. لینک اند کو در سال ۲۰۱۶ با هدف تولید خودروهای متصل و مدرن معرفی شد و در سال ۲۰۲۱ برند زیکر برای تمرکز بر خودروهای برقی و رده بالاتر شکل گرفت. به این ترتیب، هلدینگ جیلی به‌تدریج به مجموعه‌ای چندبرندی تبدیل شد که در بخش‌های مختلف بازار خودرو فعالیت می‌کرد.

حرکت به سمت خودروهای برقی

با تغییر مسیر صنعت خودرو به سمت برقی‌سازی، جیلی نیز سرمایه‌گذاری گسترده‌ای در این حوزه انجام داد. توسعه پلتفرم‌های اختصاصی خودروهای برقی، فناوری باتری و سامانه‌های هوشمند، بخشی از برنامه این شرکت برای رقابت با خودروسازان مطرح جهان بود.

امروز جیلی دیگر صرفاً یک خودروساز چینی نیست؛ هلدینگی بین‌المللی است که مجموعه‌ای از برندهای جیلی، ولوو، لوتوس، لینک اند کو، زیکر و پروتون را در سبد خود دارد. این شرکت مسیری را طی کرده که از تولید قطعات یخچال آغاز شد و به مالکیت و همکاری با برخی از شناخته‌شده‌ترین نام‌های صنعت خودرو رسید.

جیلی در ایران

جیلی در دهه ۱۳۹۰ با محصولاتی مانند امگرند 7، امگرند RV7 و کراس‌اوور X7 به بازار ایران آمد. امگرند 7، بویژه در نسخه سدان، شناخته‌شده‌ترین محصول این برند در کشور بود و توانست در مدت کوتاهی توجه بخشی از خریداران خودروهای چینی را جلب کند.

منبع: وب‌سایت رسمی جیلی